

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget indeholder navnlig de konsekvens- og harmoniseringsændringer i et antal love, som bør foretages i forbindelse med gennemførelsen af forslag til lov om kommuneplanlægning og forslag til byggelov.

Endvidere er i lovforslaget medtaget enkelte konsekvenser af det tidligere fremsatte forslag til lov om ændring af lov om naturfredning og det også tidligere fremsatte selvstændige forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner (ophævelse af byudviklingsudvalg) samt af de gennemførte love om regionplanlægning.

Endelig indeholder lovforslaget af praktiske grunde forslag til enkelte mindre, teknisk prægede ændringer i saneringsloven, udstykningsloven og brandloven.

Konsekvensændringer i vejlovgivningen som følge af forslag til lov om kommuneplanlægning og forslag til byggelov er derimod henskuet til et selvstændigt lovforslag, som vil blive fremsat af ministeren for offentlige arbejder.

Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

De ændringer, der skal foretages i lovgivningen som følge af gennemførelsen af lovforslaget om kommuneplanlægning og forslaget til ny byggelov, vil med nedennævnte modifikationer ikke medføre øgede udgifter for det offentlige.

Ophævelsen af særlovgivningen for København, jfr. lovforslagets §§ 4, 8 og 12-14, og overførslen af fredningsplanudvalgenes godkendelseskompetence i medfør af naturfredningslovens § 43, stk. 4, til amtsrådene, jfr. lovforslagets § 1, nr. 3, vil betyde omlægning af en række arbejdsopgaver, men vil ikke medføre ændringer i de samlede administrationsudgifter vedrørende denne lovgivning. Særligt skal nævnes, at ophævelsen af den særlige taksationskommission for København, der finansieres af

Københavns kommune, vil medføre en mindre besparelse for kommunen og i stedet påføre staten en tilsvarende merudgift, idet erstatningsfastsættelser m.v. forudsættes at overgå til de statsligt finansierede taksationsmyndigheder efter lov om offentlige veje.

Med hensyn til ændringsforslagene til by- og landzonenloven, jfr. lovforslagets § 1, kan sagsbehandlingen i forbindelse med en overførsel af arealer fra byzone eller sommerhusområde til landzone ikke antages at ville belaste den amtskommunale eller kommunale administration i nævneværdigt omfang, da overførslen vil indgå som led i den fysiske planlægning, der allerede foretages af amtsrådene og kommunalbestyrelserne. Efter den under § 1, nr. 4, foreslåede nye § 18 a i by- og landzonenloven kan der blive tale om, at amtsrådet/hovedstadsrådet skal yde grundejere erstatning i anledning af overførsel af arealer til landzone, men omfanget heraf beror i første række på amtsrådet/hovedstadsrådet, idet en erstatningsbegrundende overførsel til landzone forudsætter, at de pågældende arealer ifølge en godkendt regionplan ikke skal anvendes til bymæssig bebyggelse eller sommerhusbebyggelse. Om erstatningspligt for amtsrådet/hovedstadsrådet i givet fald foreligger, foreslås afgjort af de statsligt finansierede taksationsmyndigheder efter lov om offentlige veje, og der kan for så vidt for enkelte taksationskommissioner blive tale om et øget antal sager, men ikke om væsentligt øgede udgifter for staten.

Den ved lovforslagets § 11, nr. 1, foreslåede ordning, hvorefter Det særlige bygningssyn bliver klageinstans for visse afgørelser, som kommunalbestyrelsen træffer i henhold til ejerlejlighedsloven, skønnes ikke at ville medføre en merbelastning af bygningssynet, som ikke kan holdes inden for de nugældende administrative og økonomiske rammer for bygningssynets virke.

Om en mindre merudgift for staten til statens brandspejktion henvises til slutningen af de indledende bemærkninger til lovforslagets § 14.